

[Gert Petersen]

te os efter, hvad et flertal af den danske befolkning ønsker. Men skal det være ensbetydende med, at man så ikke skal kunne diskutere, hvilken politik Danmark selv selvstændigt fører inden for NATO? Det, man bruger denne besværgelse til, er at slippe uden om at diskutere, hvad Danmark så skal sige og gøre dér, hvor nu altså et flertal af befolkningen ønsker Danmark skal være.

Jeg kan garantere for – og der foreligger også tilstrækkelig mange undersøgelser af det – at det er ikke, hvad et flertal af befolkningen ønsker, altså at man så bare skal forholde sig passivt i forhold til NATO. Hvis vi kigger på undersøgelserne, viser det sig, at et flertal ønsker, at Danmark skal være medlem af NATO, men et flertal er sandelig også imod atomoprustningen og atomrakterne og hele den risiko, som ligger i den fortsatte atomoprustning, inklusive NATOs atomoprustning.

Det er utroligt, at man fra de borgerlige partiers side – og i dette tilfælde, når vi kommer til denne sag, og det kan jeg godt forstå, også fra socialdemokratiets side – helt vil negligere den holdning og den interesse, der helt klart findes hos et flertal af befolkningen for at drøfte, hvilken konkret politik Danmark skal føre eller søge at fremme inden for NATO. Det er jo den diskussion, man afviser.

Jeg forstår godt, at også socialdemokratiet er noget betænkelig ved denne diskussion, for den ændring i forstærkningspolitikken, der skete, skete tilbage i 1978, mens vi havde en socialdemokratisk regering. Indtil da hed det sig, at hvis Danmark blev angrebet, så skulle der tilføres forstærkninger, og man skulle være rede til at modtage disse forstærkninger. I 1978 ændrede man politik, således at der kunne føres forstærkninger frem også i fredstid. Man brugte udtrykket: i krisetid eller i en krigslignende situation. Men krisetid er en situation, hvor der er fred. Der var fred under Cubakrisen, der var fred under Berlinkriserne osv. Hvad den krigslignende situation er – det var den forhenværende forsvarsminister, hr. Søgaard, der ved en lejlighed brugte udtrykket – ved jeg ikke, og jeg kunne heller ikke få nogen forklaring af hr. Søgaard. Om det er sådan noget med lidt småguerillakrig her i Danmark, eller hvad der er tanken, ved jeg ikke. I alle andre formuleringer har man også væ-

ret ærlig nok til at bruge udtrykket: en krise, en kritesituation osv. Men det er altså i fredstid. Det drejer sig om tilførsel af forstærkninger i fredstid, enten fordi man føler sig truet, eller fordi man selv vil udøve en afpresning over for trusler, som kan forekomme helt andre steder i verden. Det er derfor, en konflikt i Mellemøsten kan brede sig herop til Europa.

Hvad angår disse forstærkninger, har vi ingen som helst garanti for, at de ikke medfører atomvåben, og nu taler jeg altså også om det i fredstid. Vi har tværtimod al grund til at tro, at de vil medføre atomvåben, for atomvåben indgår i det amerikanske og britiske militær, hvorfra forstærkningerne i vid udstrækning skal komme. Vi ved fra en lang række manøvrer og fra, når amerikanske krigsskibe har lagt til i fremmede havne, at i almindelighed medbringer de, hvis de har kapacitet til det, også de atomvåben, som er en integreret bestanddel af deres militære udstyr.

Jeg kan ikke forestille mig en situation, hvor Danmark engang i fremtiden i en krise, hvor det hele er gået op i en spids, hvor nerverne står på højkant osv., meddeler: ja, vi vil godt have forstærkninger, men de må ikke medbringe atomvåben. Jeg synes egentlig, at det ville være langt mere redeligt af Danmark at sige nu, at de ikke må medbringe atomvåben. Så må man i NATO drøfte, hvordan man klarer det problem. Det ville være langt mere redeligt, hvis det blev fastslået her og nu, at de ikke må medbringe atomvåben. Men det vil man ikke fastslå.

Man siger tværtimod, at en dagsorden som den, vi har foreslået her, betyder udmeldelse af NATO. Ja men er det da en så helt givet og absolut ting, at hvis der kommer NATO-forstærkninger til Danmark, så skal de medbringe atomvåben? Det er faktisk det, man siger fra regeringens side og fra deres side, som går imod dagsordenen.

Jeg tror i og for sig også, det er rigtigt, at kommer der forstærkninger hertil, så skal de medbringe atomvåben, og jeg tror, det er meget svært at forestille sig NATO-forstærkninger uden atomvåben. Men netop derfor må de, som anser atomvåben for at være krigsforbryderiske våben, og som anser dem for våben, der ikke er egnede til krigsførelse, ikke er egnede til forsvar, men kun til selvtilintetgørelse, sige fra her og nu. Derfor er de